דברי בניהו

פרשת ויצא תשפ"ז גיליון מס' 15

בס"ד בהנ"ו עמ"י עש"ו

דברי בניהו עלון תורני במשנתו של רשכבה"ג הגאון המקובל כמוהר"ר יוסף חיים זצ"ל זיע"א בעל בן איש חי רב פעלים מקבציאל וכו' וכו' בפרד"ס התורה וענינים כלליים

על שמו ולעילוי נשמתו של **הבחור היקר והכשר בניהו בן יובל ואירית הי"ו יעקובי ז"ל** נלב"ע ערש"ק י"ח תמוז התשפ"ו תנצב"ה

סגולות השבת

הקדוש ברוך הוא מאיר לישראל באור הצדקה שנאמר וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה, וכל כך למה בזכות הנרות שהן מדליקין בשבת. וכן יש עניין שהבעל ישתתף במצוה ויתקן הנרות.

(כף החיים בשם הזוהר והאריז"ל)

❖

אשה שהיא קשת רוח בגידול הבנים או שאין לה בנים כלל, סגולה שתאמר לאחר הדלקת הנרות ההפטרה של יום ראשון של ראש השנה בכוונה ותבין מה שאומרת. (קיצור שו"ע סי' ע"ה כ')

❖

סגולה לחולי הנזילה לסרוק בכל ערב שבת את שערות הזקן לכבוד שבת, אך לא לתלוש ממנו.

(כף החיים פלאג'י)

❖

עניין גדול לתת צדקה בע"ש למי שאין לו איך לסעוד את סעודת שבת כראוי.

(כף החיים פלאג'י בשם מעשה הצדקה)

❖

עניין חשוב להשחיז הסכין בע"ש כי על ידי זה מבטל כח הסיטרא אחרא וחיילותיו (כף החיים פלאג'י בשם חמדת ימים) ואף **יש** בזה מצוה, וכן **יש** אומרים שהוא מסוגל לפרנסה. (טעמי המנהגים)

❖

נוהגים לומר שיר השירים בע"ש על פי הזוהר וכל האומרו בכוונה שלמה ניצול מדינה של גיהנום.

(טעמי המנהגים)

❖

יטבול בע"ש במקוה טהרה לקבל תוספת קדושת השבת ויכון א. להיטהר מכל הטומאות ב. תיקון מידת הכעס ג. להפשיט בגדי החול מהנפש ד. להפשיט מעליו הרוח של ימי החול ה. לקבל תוספת הארת קדושת השבת ו. תוספת נפש ז. רוח ח. נשמה ט. חיה י. יחידה: וכן עדיף לא להתנגב אחר הטבילה, ואם קשה לו לפחות ישאיר את הזרועות, כי מימי שבת צריכים להיספג בגוף. (בן איש חי בשם האר"י)

❖

הפרשת חלה חביבה מאד שבשבילה נברא העולם ובשבילה זכו להיכנס לארץ ישראל וכן כאילו ביטל עבודה זרה וכאילו קיים כל התרי"ג מצוות.

(הגהות מימוניות על הרמב"ם סוף סדר זרעים)

❖

תעשה הפרשת חלה כי היא קלקלה חלתו של עולם שהוא אדם הראשון והיא כביכול באה לתקן את זה.

(עיין טעמי המנהגים)

❖

שעת רצון בעת ההפרשת החלה להתפלל לבנים צדיקים ויראי ה' ויודעין שמו יתברך.

(הגהות מימוניות הנ"ל)

❖

טוב שתעשה הפרשת חלה בחודש התשיעי להריון ומסוגל ללידה קלה והוא בדוק ומנוסה.

(הכל יודך גרוס)

❖

אם ישמרו ישראל ב' שבתות מיד נגאלין.

(גמ' שבת קי"ח, ב)

❖

שבת היא מקור הברכה.

(רבי שלמה הלוי לחלקבץ זצ"ל בפיוט "לכה דודי" ע"פ חז"ל)

❖

כל המשמר שבת כהלכתה אפילו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו עוונותיו. (גמ' שבת קי"ח, ב)

❖

כל המשמר השבת באמונה ישרה לא במהרה הוא חוטא בשאר המצות. (רד"ק ירמיהו פרק יז)

❖

יש עניין גדול להרהר בתשובה ולפשפש במעשיו בכל ערב שבת ויכול על ידי זה לקבל בחינת נשמה יתרה ממקום גבוה.

(כף החיים בשם חז"ל וחכמי המוסר. ועיין בספר הלטוש מה שמכאר)

❖

כל המשמר את השבת כאילו קיים את כל התורה כולה. (פסיקתא זוטרתא פרי שלח לך)

❖

כל המשמר שבת אחת כאילו קיים עולם מלא.

(לקוטי דר' נתן פרק ל"ח)

❖

כל המשמר את השבת כאלו עשה השבת - דהיינו שותף להקב"ה במעשה בראשית. פנים יפות להגאון ר' פנחס הורביץ פרי ויקהל.

(מכילתא דרבי ישמעאל כי תשא - מסכתא דשבתא פרשה ו)

❖

כל המשמר שבת אחת כתקנה, מעלה עליו הכתוב, כאלו שימר כל השבתות מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו עד שיחיו המתים. (מכילתא הנ"ל)

❖

סגולת שמירת השבת בכוחה לרפאות את הבן זוג אם נחלה ע"י שיתפלל ויאמר ה' לכולם הבאתה בן זוג בריא ולי בן זוג חולה. (עפי לקנון בשם החדמו"ר מקאקוב זצ"ל)

❖

כל הטועם תבשיליו בערב שבת מאריכין לו ימיו ושנותיו (מחזור ויטרי) וזוכה לחיים עליונים וזה סוד "טועמיה חיים זכו".

(טעה הכוונות דרושי סדר שבת דרוש ו' עניין כוונת התפילה)

❖

סגולה להיפקד בזרע שיקפיד לקבל תוספת שבת.

(סגולות ישראל)

❖

להוסיף מחול על קודש ויוסיפו לו חיים.

(פרי מגדים רנ"ו)

❖

לזכות לקבל תוספת קדושת השבת ונפש יתירה ע"י שישלם שכר בזמנו. (שיבת ציון בשם החריד"ל)

❖

ליל שבת - אם טעה והתחיל להתפלל תפילה של חול בשבת ידאג כל השבת והוא סימן רע לו ויפשפש במעשיו ויהרהר בתשובה.

(כאר היטב סי' רסח' בשם השל"ה הק')

❖

סגולה לעיפות הברכים אם נוהגים לקדש בביהכנ"ס שישמע הקידוש בעמידה.

(מטעה כרורים סי' רס"ט בשם הכל טו)

❖

יבחר להתפלל במקום שיש עניים ואומללים כדי שתתקבל תפילתו ברצון. (כף החיים פלג'ג)

❖

כל המתפלל בע"ש ואומר "ויכולו" שני מלאכי השרת המלוין לו לאדם מניחין את ידיהם על ראשו ואומרים לו "וסר עוונך וחטאתך תכופר" (שבת קי"ט, ב) ולכן יהרהר בתשובה כי הכפרה באה ע"י תשובה. (כף החיים בשם חז"ל)

❖

יזהר מאד שלא להשיח כלל בברכת מעין שבע כמו שמסופר במדרש (הנ"ל) וכן נשמה אחת סיפרה לרבינו יחיאל שהמלאכים זורקים אותה על שהיה מדבר בשעה שהחזן אומר ברכת מעין שבע.

(כף החיים פלג'ג')

❖

כל המקיים שלש סעודות ניצול מחבלו של משיח ומדינה של גיהנום וממלחמת גוג ומגוג.

(גמ' שבת קי"ח.)

❖

אם יש חלילה מריבה או קטטה בבית יש סגולה לדלג באמירת "שלום עליכם" את הקטע "בצאתכם לשלום". (סגולת ישראל)

❖

זמן הקידוש הוא עת רצון ולכן מה טוב ויש באפשרותו לקרוא את התפילה שתיקן הבן איש חי.

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, בְּדָחְלוּ וּרְחִימוּ, וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ, לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד קֵ"י בְּוָא"ו קֵ"י בְּיִחוּדָא שְׁלִים, בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּאוֹרַיְתָא לְקַדֵּשׁ אֶת הַשַּׁבָּת, וּלְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה דְּרַבָּנָן לְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן, כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה פָּסוּק "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ" זָכְרֵהוּ בְּדִבְרִים הַנֶּאֱמָרִים עַל הַיַּיִן. לְתַקֵּן שֹׂרֶשׁ מִצְוֹת אֵלּוּ בְּמָקוֹם עֶלְיוֹן. וַהֲרֵי אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לְהַמְשִׁיךְ אוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים לַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין עַל יְדֵי הֲכָנָה בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וַהֲכָנָה בְּסוֹד הַדִּבּוּר, וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ כִּוַּנּוּ בְּכָל הַכַּוָּנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַוֵּן בְּסוֹד הַמַּעֲשֶׂה וּבְסוֹד הַדִּבּוּר אֲשֶׁר יִסְּדוּ לָנוּ עֲבָדֶיךָ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּסֵדֶר הַקִּדּוּשׁ שֶׁל שַׁבָּת, וְיַעֲלֶה

לְפָנֶיךָ קְדוּשׁ זֶה עִם קְדוּשֵׁי בָנֶיךָ הַיּוֹדְעִים וּמְכַוְּנִים כְּהֹגֶן. וְיִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע וּבְרָכָה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וּמִשָּׁם יִמָּשֵׁךְ שֶׁפַע רַב לְנַפְשֵׁנוּ רוּחֵנוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל שַׁבְּתוֹת קָדְשֶׁךָ, כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, בְּמַחֲשָׁבָה וְדִבּוּר וּמַעֲשֶׂה, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה רַבָּה. וַהֲרֵי אֲנַחְנוּ מוּכָנִים לְקַבֵּל עָלֵינוּ מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְקֹלוֹ". וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁיְּהֵא עַתָּה עֵת רָצוֹן לְפָנֶיךָ, וְיִמָּשֵׁךְ לָנוּ וּלְנַפְשׁוֹתֵינוּ וּלְבָנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל שֶׁפַע שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים, עַל יְדֵי כ"ב צִנּוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים אֲשֶׁר הֵם פְּתוּחִים וּמְרִיקִים שֶׁפַע וּבְרָכָה מִבְּרֵיכָה הָעֶלְיוֹנָה מֵרֹאשׁ כָּל הַכְּתָרִים. וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת מִזְגַּת כּוֹס הַיַּיִן שֶׁל הַקִּדּוּשׁ בְּמַיִם, מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ, מֵעֹשֶׁר מַתְּנוֹת יָדֶיךָ, וּבִזְכוּת יַעֲקֹב תְּמִימֶךָ, אֲשֶׁר מִתֹּק הַגְּבוּרוֹת בַּחֲסָדִים, כַּכָּתוּב "וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ", דְּאַרְמֵי לֵיהּ מַיָּא בְּיֵינָא, כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ יִתְמַתְּקוּ כָּל הַגְּבוּרוֹת וְהַדִּינִין וְנָמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁבִּזְכוּת מִצְוַת הַבְּרָכָה שֶׁל קִדּוּשׁ שַׁבָּת עַל כּוֹס יַיִן מָלֵא, יִתְמַלְּאוּ אוֹתִיּוֹת כּוֹס שֶׁהֵם כ"ף וָא"ו סָמ"ךְ, שֶׁעוֹלִים מִסְפָּר הַבְּרָכָה, וְיִהְיוּ צִנּוֹרוֹת לְקַבֵּל לָנוּ שֶׁפַע הַבְּרָכָה מִן הַבְּרֵיכָה הָעֶלְיוֹנָה מִמְּקוֹר הַבְּרָכוֹת. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב "יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ". וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהִים הוֹאֵל וּבָרֵךְ אֶת בֵּית עַבְדְּךָ וּמִבִּרְכָתְךָ יְבֹרַךְ בֵּית עַבְדְּךָ לְעוֹלָם. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

וכן מה טוב שיברך גם את בניו ובנותיו [עיין בארוכה בספר החיים לאח המהר"ל חלק ג' פרק ו' וכן בחמדת ימים ובסידור היעב"ץ. ועוד עיין פסקי תשובות סימן רעא שיש נוהגים לברך "יתברך ויתרומם שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא", ואח"כ ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה (ולבת כשרה רבקה וכו') יברכך ה' וכו', ובס' מעבר יבוק שנכון מאד לומר אח"כ הפסוק "ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה', ובמקור חיים בשם אביו לומר אח"כ הפסוק "כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך"].

❖

כל הפוסע פסיעה גסה אף ביום חול נוטלים ממנו אחת מחמש מאות ממאור עיניו של האדם וסגולה להשיב הראייה על ידי שישתה מיין הקידוש של לילי שבת (גמ' ברכות מ"ג, ב ע"פ רש"י) ויש אומרים לרחוץ עיניו מהיין של הקידוש (טור רס"ט בשם רב נוטראי. ועיין בפרישה שזה במוצא"ש) ויש אומרים שהסגולה להסתכל בנרות שבת ובכוס. (חליה רבה)

❖

על ידי שמכוון בעת הקידוש וההבדלה תהיה לו רפואה (פרדס יוסף בראשית א' - א' בשם האר"י שאמר למהרח"ו. עיין פסקי תשובות רע"א).

❖

יש הנוהגים לראות את המצח ביין ולכוין מצח מספר הצלח"ה. (כן ליש חי שנה שניה פרשת כי תשא)

❖

יש עניין לומר לפני נטילת ידיים "מזמור לדוד ה' רועי" ויכוון שלא יחסרו לו מזונותיו. (כן ליש חי)

❖

סגולה שתשרה קדושה על השלחן שבעת שתניח האשה הפת על השלחן תניח מפה למטה ומפה מעל הפת, ואח"כ תניח שתי ידיה על השלחן ותאמר "וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ה'.

(הבן ליש חי בכתר מלכות וכעוד יוסף חי)

❖

יש עניין להשאיר אף אחר ברכת המזון את השיירים של ה"המוציא". וכן להשאיר הכוס קידוש עם מעט יין כדי להשאיר שם ברכת ליל שבת (בן איש חי בשם האר"י). וכן מסוגל שלא יחסרו מזונותיו כל השבוע ע"י שמשאיר חתיכת פת עד אחר ההבדלה (שיבת ציון מוצפי). (ישראל לקוטי- הרב ישראל רוזין)

פרשת ויצא

י' בכסלו 20.11.2026

זמן כניסת השבת

בתוספת 10 דקות

3:52

פלג המנחה

3:33

זמן הד"נ לפי הלוח

4:02

זמני יציאת השבת

בתוספת 10 דקות

מוצ"ש

5:26

ר"ת

6:04

מהי הסגולה למציאת הזיווג?

באה שבת לפני הקב"ה בטענה שלכל ימות השבוע בן זוג מלבדה. אמר לה הקב"ה שבן זוגה יהיה עם ישראל. ואכן, הקב"ה נתן לעמו את מתנת השבת כבת זוגו. עם ישראל החתן, והשבת היא הכלה, ומצוה על החתן להקדים לצאת לקראת הכלה. זוהי המצוה של תוספת שבת, להקדים לצאת לקראת השבת. וצדיקים אומרים **שזוהי סגולה למציאת הזיווג.**

נתחזק אף אנו להקדים כפי יכולתנו להקביל את פני הכלה כשאנו לבושים בבגדי השבת הנאים לכבודה.

בכל חורף מחדש היינו סובלים מנפילות שחדרו לדירתנו, אולם מאז שקיבלנו את סגמנו לסרוך את שולחן השבת בלילי שישי, החורף סובר והדירה נותרת יבשה.

לע"נ הרה"צ רבי פנחס יהודה בן רבי יוסף ניסן הלוי ופעסיל בלומה זצ"ל

הרמח"ל בספרו 'מסילה ישרים' (פרק ג) כותב, מי שרוצה 'כרטיס כניסה' לעולם הבא מה יעשה? מה צריך להכין? 'תורה' ו'מצוות', ולא מצוות 'כלאחר יד', איך שבא לו, אלא עם 'פיקוח' ו'בדיקה' ומשמוש ופשפוש, כדי שיהיה באופן המהודר ביותר, וממילא יש 'היכי תימצי' של 'קנין' לעולם הבא. בשמים 'מנפים' כל מצוה ומצוה עד שיעלה למזבח העליון. צריך להיות מצוה עם 'איכות' עם 'מעלה' כדי שתעלה למעלה.